

§ 25.

Af de i § 21 nævnte Virksomheder blive følgende at anse som indbyrdes beslægtede:

Blikkenslager, Gørtler, Randedstøber og Kobbersmed,
 Buntmager og Hattemager,
 Drejer og Smeder,
 Forgylde og Glarmester,
 Instrumentmager og Armager,
 Saddelmager, Sejlmager og Tapetserer.
 Forandringer heri kunne foretages af Indenrigsministeriet.

§ 26.

Med Hensyn til Grænsen mellem de forskellige Haandværks- og Fabrikvirksomheder bliver der at forholde efter Lov og Sædvane.

Det er enhver Haandværker eller Fabrikant tilladt selv eller ved Medhjælpere at forfærdige alle enkelte Dele af og udføre alt Arbejde ved de Genstande, som han er berettiget til at afhænde som hele Frembringelser — uanset at de paagældende Dele eller det udførte Arbejde henhøre under andre Næringer. Dog gælder dette kun med Hensyn til Dele, som han selv bruger og anbringer i Helheden.

Enhver er derhos berettiget til selv eller ved Medhjælpere til eget Brug at forarbejde og istandsætte de Maskiner, Modeller, Redskaber eller andre Genstande, som han benytter til Udøvelsen af sin Næring.

§ 27.

Endvidere giver Næringsadkomst:

- a. som Tømrer Ret til at udføre alt under Bygningsfædkeriet henhørende Arbejde,
- b. som Kobbersmed eller Blikkenslager Ret til at udføre alle Slags Arbejder af Plader af vædle Metaller,
- c. som Bager Ret til at tilvirke alle Slags Kager og egentlige Konditorvarer og
- d. som Bogbinder i Købstæderne uden for København Ret til Forhandling af Bøger, Landkort, Papir- og Skrivematerialier.

§ 28.

Er Næringen ikke ved Afkomsten bunden til et bestemt Sted, er der intet til Hinder for, at den næringsdrivende holder Værksted eller Fabrik paa flere Steder i Næringskredsen. Ej heller er det ham forment at lade Medhjælpere arbejde i deres Hjem.

§ 29.

Fra aaben Bod have Haandværkere og Fabrikanter Ret til — dog kun under Forudsætning af, at de virkelig udøve deres Næring — at forhandle

1. andres — nye og brugte — Frembringelser i samme Sag, jfr. dog med Hensyn til Brændevinsbrændere Lov Nr. 47 af 1ste April 1887 § 2,
2. Varer, som sædvanligt udgøre Dele af eller Tilbehør til Genstande, til hvis Forfærdigelse de ere berettigede,
3. Varer, som ved den Behandling, der er Genstand for deres Næringsbrug, ere undergaaede en væsentlig Forandring, skønt den paagældende Vares Frembringelse og Affættning i øvrigt henhører under andres Næringsbrug, og